

FORBES

ForbesLife

Modă & Imagine

/// România e piața
de supraviețuire, dar
trebuie să privești
mereu spre viitor.

KINGA VARGA, DESIGNER

Singură pe fir

A renunțat la un „small business” de Satu-Mare pentru un „imperiu” în Capitală. Acum, Kinga Varga, singurul designer specializat pe tricotaje din România, este gata să dea Bucureștiul la schimb pentru... lumea întreagă.

DE DIANA-FLORINA COSMIN

Aceasta este o poveste de business cât se poate de adevărată. „Astfel ar suna prima inscripție de pe genericul unui film despre Kinga Varga. Cel puțin dacă eu m-aș trezi pe scaunul regizorului, ca să le fie clar de la bun început tuturor spectatorilor că orice asemănare cu obstacole și provocări de business din viața reală este mai mult decât... intenționată. Kinga ar fi un personaj ideal de film pentru că are o carieră plină de contradicții. A visat să facă vestimentație bărbătească, pentru a prelua afacerea familiei, dar a ajuns

Fiecare creație pe care o trimite spre realizare echipei sale sau fabricii din Roman cu care colaborează este însoțită de specificații clare: „Se tricotează cinci centimetri cu tricotelul așa, apoi se trece pe tricotel așa, pe 3 fire, pe mașina cutare, apoi pe mașina cealaltă...” Spre deosebire de confecții, unde doar alegi materialul și îl croiești, la tricotaje trebuie să creezi inclusiv textura materialului, structura (mai aerisită sau mai compactă) și firul. Fiecare tip de fir se lucrează pe o altă mașină, iar Kinga ți-ar putea recita pe nerăsuflăte corespondența dintre fiecare utilaj

piardă cu eleganță. Deși creațiile sale erau cele mai vândute, conducerea Silvana a anunțat-o, brusc, în 2004, că nu își mai poate permite un designer. Acela a fost momentul de cumpănă care i-a trezit cu adevărat microbul antreprenoriatului.

„Voiam să-mi deschid propriul atelier, să dau din coate și să răzlesc” își amintește ea. Utilajele costau însă mii de euro, iar tatăl său i-a dat un sfat care s-a dovedit profetic: „Nu te pot ajuta cu bani, dar ai încredere când îți spun că orice ușă închisă înseamnă o fereastră deschisă”. La câteva zile, fereastra se deschidea larg, cu o ofertă

DEȘI FAC LEGEA ÎN STRĂINĂTATE, ÎN ROMÂNIA TRICOTAJELE SUNT ÎNCĂ ASOCIATE CU PULOVERELE CROȘETATE DE MÂNA BUNICII ÎN ANII '80.

stăpână pe nișa tricotajelor „de designer”. A intrat la facultate din a treia încercare, dar a fost prima care a primit oferte de job. Iubește creația, dar antreprenoriatul este jucăria ei preferată. Iar trambulina care a propulsat-o cu adevărat în business a apărut la câteva zile după prima prăbușire din carieră. Toate ingredientele unui blockbuster în business!

Caldă și cu o notă de fragilitate, Kinga Varga nu te lasă să bănuiești însă, la prima vedere, nimic din cele de mai sus. Se mișcă agil, dar calculat în atelierul cu tavan înalt și rafturi întregi de papiote de toate culorile și dă indicații cu un calm tipic ardelenesc. Și, chiar dacă pe cartea de vizită scrie „designer”, munca ei zilnică nu are nimic mai prejos față de rigurozitatea tehnică a unui inginer.

și gradul de finețe al firului pe care-l prelucrează. Asta în condițiile în care, cu opt ani în urmă, când a început aventura tricotajelor, își amintește, râzând, cum singurele coordonate pe care le avea în minte erau „gros” sau „subțire”.

Studentă în anul II la design, a primit un job la o fabrică de tricotaje din Cehu Silvaniei (Silvana S.A.) în 2002, pentru că avea cunoștințe tehnice mai bune decât studenții din anii terminali. Talent, muncă, dar și moștenire de familie. „Bunicul a fost pantofar, bunica a lucrat în confecții, iar tata a avut un atelier în care, practic, am crescut” își rezumă Kinga destinul care a condus-o, inevitabil, către zona de creație vestimentară. Cei doi ani de navetă între Cluj și Cehu Silvaniei au ajutat-o să deprindă totul despre tricotaje, dar au și învățat-o să

care avea să o aducă la București. Filatura de fire Rifil din Piatra-Neamț, care o angaja să conceapă cartelele de culori, îi dădea undă verde pentru a realiza și câteva produse sub brandul „Kinga Varga”.

A fost primul său mare noroc: „Majoritatea companiilor nu ar oferi unui angajat o asemenea libertate, mai degrabă l-ar sili să producă sub brandul firmei-mamă”. A petrecut cinci ani la Rifil, timp în care tricotajele „Kinga Varga by Rifil” s-au vândut în magazine precum Dada, Superstar, Concept-Store L'Armoire sau defunctul Zebra Society.

Anul trecut, după aproape șapte ani de colaborare cu filatura din Piatra-Neamț, a decis, în sfârșit, să se arunce în apa învolburată a antreprenoriatului. Care, în plină criză, era aproape înghețată. „Una e

să știi să înoți și alta să rezisti la drum lung“ rezumă foarte plastic Kinga ceea ce a învățat în ultimele nouă luni de când și-a început aventura pe cont propriu. Businessul o încântă și o surprinde, mai ales că a avut până acum rulaže de câteva sute de mii de lei. Și-a recuperat de mult investiția inițială și are peste 100 de clienți fideli care revin în atelier, fără a-i pune la socoteală pe cei de la Cocor și din alte magazine concept store în care își vinde creațiile.

Cea mai mare comandă primită până acum dintr-un foc, pe un singur contract, a fost de 500 de bucăți, însă orice produs vândut din magazinul său online și orice client nou reprezintă o mică victorie. Pentru Kinga, businessul pare un joc de șah în care fiecare mutare vine cu emoții și nerăbdare.

Victoria majoră, care îi dă încredere în viitor și în nișa pe care o ocupă, a venit tot după ruperea de Rifil. Își dorea să producă tricotaje cu volume mari și fir gros, dar suficient de ușoare pentru a putea fi purtate comod: „Nu poți să îmbraci un produs tricotat de cinci kilograme, oricât de frumos ar fi“. Ideea salvatoare a pornit de la câteva panglici de organza. A încercat să le tricoteze, dar cu andrelele clasice tricotelul ieșea „bătut“ și nu suficient de voluminos. Nevoia a silit-o, astfel, să creeze ustensilele potrivite, din lemn, la un meșter din Satu-Mare. Mai precis o croșetă și două andrele foarte groase, cu care a început să se joace cu panglici de organza, lamé, piele sau piele întoarsă. Și-a adunat echipa și a început să testeze ce tricotaj este potrivit pentru fiecare categorie de panglică.

Deocamdată, asemenea creații merg bine la comandă, însă România rămâne prea puțin îndrăzneată. Un motiv în plus pentru a deschide ochii spre restul lumii. Dacă la noi tricotajele încă sunt asociate, din start, cu puloverele croșetate de bunica în anii '80, branduri precum

„Baby Kinga“ a fost dezvoltat în urmă cu patru ani.

Tricotajele din panglici reprezintă inovația Kingăi.

Made in Romania

» Linia „Kinga Varga“ a fost gândită ca gamă de tricotaje accesibile unei plaje largi de clienți (prețuri de maximum 170 de euro).

» Linia „Unique“ reprezintă tricotajele personalizate. Cea mai scumpă a fost o rochie cu trenă care a costat 1.000 de euro.

» Linia „Baby Varga“, dezvoltată în urmă cu patru ani, urmează să fie revitalizată și extinsă în viitorul apropiat.

Missoni sau Sonia Rykel (preferata Kingăi) fac legea în străinătate. „Piața românească e o piață de supraviețuire, dar trebuie să privesc spre piața externă și spre viitor“ crede ea.

Când era mică, Kinga visa cu ochii deschiși tot la viitor. La ziua în care va fi un mare designer, tronând deasupra unui imperiu al modei. Visa și că toată lumea o va cunoaște. Mai are mult de muncă, dar e conștientă de faptul că tot ceea ce contează este să-ți cunoști bine destinația finală. „Nu știam prin câte o să trec ca să ajung unde sunt acum și nu știu ce va mai urma“ recunoaște ea. „Cel mai greu este să nu uiți încotro te îndrepti.“

Tatăl ei nu se mai află printre noi ca să-i amintească metafora ferestrelor care se deschid numai când le vine vremea. Tot ca într-un film de la Hollywood însă, i-a sosit un semn bun, peste timp. Prieteni vechi de-ai tatălui său, care n-o mai văzuseră din vremurile când alerga printre mesele de croit din atelierul familiei, au găsit-o de curând pe internet și i-au trimis un e-mail. Au scris doar atât: „Să știi că tatăl tău ar fi foarte mândru de tine“. Cuvinte simple, dar care o emoționează profund pe Kinga.

În atelierul în care lucrează de dimineața până seara târziu, printre bobine cu fire de toate culorile și stendere încărcate de creații „Kinga Varga“, designerul a învățat deja pe propria piele că businessul este o succesiune de uși închise și porți ospitaliere, de hopuri primejdioase urmate de zeci de kilometri parcurși lin.

De cele mai multe ori trebuie să te mai și arunci în câte o apă vijelioasă, să mai și pierzi un job sau un contract, să mai și strângi din dinți. Cu condiția să nu decretezi vreodată că „nu se poate“. Singurul cuvânt șters cu desăvârșire din vocabularul Kingăi Varga rămâne „nu“. Știe că, ori de câte ori firele vieții se încurcă sau nu se înșiră chiar așa cum ți-ai fi dorit, tot ce ai de făcut este să-ți creezi un nou tip de andrele. **F**